

"În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaş, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutaşul, răspunzând, I-a zis: **Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperişul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea.** Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: **Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință.** Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutaşului: **Du-te, fie ție după cum ai crezut! Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.**" (Ev. Matei 8, 5-13)

(...) Sutaşul acesta se deșartă de slava sa, umplându-se de iubire, de dragoste născută din durere. Și aceasta, dinaintea Celui Care, "chip de rob luând", El Însuși Se deșartă de slavă, ca să umple lumea de slava smereniei Sale. De aceea se entuziasmează Dumnezeu înaintea sutaşului. Înțelege că nu a venit degeaba, că deja harul pe care fapta Întrupării Sale îl revărsă peste lume mișca lumea, o restaurează. Se entuziasmează Hristos pentru că, El Însuși aflat în slujba Tatălui Care L-a trimis în lume și a Cărui voie o caută în permanență, află un alt sutaş, care, deși pus peste o sută de oameni, nu cere biruințe în bătălii sau arginți făuriți din mită, nici vitejie peste a celorlalți, ci, preînchipuind parcă sau, mai bine spus, pre-împlinind parabola cu Păstorul cel Bun, căuta mai întâi pe oaia cea slăbănogită, pierdută prin valea morții, fără de care turma nu i-ar mai fi întreagă.

Ciudată predispoziție la unul care n-ar trebui să pună prea mare preț pe soldați, câtă vreme noile cuceriri ale Imperiului îi ofereau un rezervor de înlocuiri posibile. Exact această predispoziție entuziasmează pe Hristos. Anume aceea a celui care caută pe oaia cea pierdută, semn că-l doare inima de oi, că nici una nu-i este indiferentă. Putem bănui orice. Că bătălii făcute împreună îi uniseră pe cei doi. Că vor fi împărțit arșița zilei și frigul nopții; că, poate, altădată, în vreo bătălie omenească, sluga îl salvase pe sutaş... Oricum, o prietenie bărbătească pare că-i unește și-i aduce dinaintea lui Dumnezeu. Fie acestea toate adevărate și tot merită sutaşul cinstea pomenirii în Evanghelie, căci toate acestea l-au unit nu doar cu sluga sa, ci și cu Stăpânul cel Mare, Care este Hristos. Taina nevăzută a prieteniei cu Hristos. Ea se face vădită și aici. Că nu pot fi prieteni decât bărbații de același cin, de aceeași tărie spirituală. Și sutaşul are ceva din Hristos în el, din această dragoste durută, născută din durere... Această dragoste care, ca toate iubirile adevărate, este foarte atentă la toate amănuntele, dragostea discretă și suavă care, atingând acum boala, moartea (căci orice boală are ceva de moarte în ea), o învinge, cu boala pe boală călcând, înainte de a călca cu moartea pe moarte...

Așa este mereu cu Hristos! Vibrează mereu la ceea ce-și află al Său în noi, în fiecare dintre noi în parte. La rănilor noastre făcute pentru El și pentru Evanghelia Sa - mai întâi, dar și la rănilor care ne-aseamnă cu rănilor pe care El le poartă de dragul nostru. Un sutaş roman, dușman și fals stăpân al lui Israel, scos din anonim prin gesturi atât de firești, atât de necesare totodată pentru că Hristos să nu fie lăsat în anonimul istoriei. El, omul de alt neam, făcându-se poarta de aur intrării noastre în harul lui Hristos! Toți ceilalți, de alt neam decât iudeu, prin modul de a fi al sutaşului, ne facem frați ai lui Hristos, mijlocitori ai vindecării celor de lângă noi.

În Viața și petrecerea Părintelui Dometie Manolache (de la Mănăstirea Râmeț - Ed. Eicon, 2003) se povestește cum acest "duhovnic al moșilor" a murit cărând, la vreme de grea inundație, pâine maicilor și celor din largă obște a ucenicilor săi, peste munte... Sub greul sac al merindei acesteia de apă și făină, făcutu-s-a Părintele acesta icoana celui ce-și pune viața pentru Hristos - Cel căzut sub Crucea Golgotei, ca niciodată să nu mai murim de foamea de cer - împlinind, la superlativ (adică "în sfințenie") harisma sutaşului, punându-și viața pentru prietenii săi. Căci mereu trimite Hristos, slăbănogilor, sutași milostivi, ostenitori ai dragostei născute din durere.

Să luăm aminte dar! Azi, în Capernaum și oriunde se vestește Evanghelia aceasta, Hristos Se bucură! Aflat-a în sutaș prieten de nădejde! Aflat-a oare și în noi? Pr. Lect Univ. Dr. Constantin Necula - www.crestinortodox.ro

Ai văzut că vindecarea slugii a proclamat puterea lui Hristos, a făcut cunoscută credința sutaşului și a făcut crezută profetația? Dar, mai bine spus, toate au proclamat puterea lui Hristos. Că Iisus n-a tămăduit numai trupul slugii, ci, prin minune, a atras la credința și sufletul sutaşului. Tu însă nu mi te uita numai că sutaşul a crezut, că sluga s-a vindecat, ci minunează-te și de iuțea vindecării. Aceasta a arătat-o evanghelistul prin cuvintele: "Și s-a vindecat sluga lui în ceasul acela", așa precum a spus și despre lepros: "îndată s-a curățit". Puterea lui Hristos s-a arătat nu numai prin aceea că a vindecat sluga sutaşului, ci și prin aceea ca vindecarea s-a făcut în chip minunat și într-o clipită.

Chiar pe cei pe care-i amenința că are să-i alunge din împărăția cerurilor, nu-i amenința ca să-i alunge, ci ca să-i înfricoșeze cu aceste cuvinte, spre a-i atrage la Împărăția cerurilor. Sf. Ioan Gură-de-Aur - www.crestinortodox.ro

Invitație la Pelerinaje

- **23-24 Iulie 2016 – Pelerinaj la Prislop** – preț 195 lei – (Sâmbăta de Sus, Lainici, Cozia, ș.a.)
- **10 septembrie (sâmbăta)** – Participarea la **sfințirea bisericii Sf.Gheorghe din localitatea Ioan Corvin**, măn.Dervent, măn. Sf.Ioan Botezătorul.

Informații și înscrieri: Pr.Ticu - 0773 725 140

Trei cuvinte care alungă tot răul: “*Slavă lui Dumnezeu!*”

În vremea încercărilor și a necazurilor, atunci când inima este înconjurată, împresurată de gândurile îndoielii, puținătății de suflet, nemulțumirii, cărtirii, trebuie să ne silim a repeta adesea, fără grabă, cu luare aminte, cuvintele „*Slavă lui Dumnezeu!*”.

Cel ce va crede întru simplitatea inimii sfatul înfățișat aici, și îl va pune la încercare atunci când se va ivi nevoia, acela va vedea **minunata putere a slavoslovirii lui Dumnezeu**, acela se va bucura de aflarea unei noi cunoștințe atât de folositoare, se va bucura de aflarea unei **arme atât de puternice și lesnicioase împotriva vrăjmașilor** gândiți.

Singur răsunetul acestor cuvinte rostite atunci când năvălesc mulțime de gânduri ale întristării și trândăviei, singur răsunetul acestor cuvinte rostite cu silire de sine, parcă numai cu gura și parcă în văzduh, **este de-ajuns ca toate căpeteniile văzduhului să se cutremure și să se întoarcă, fugind.**

Sf.Ignatie Briancianinov, *Cuvinte către cei care vor să se mântuiască* – www.doxologia.ro

Pe 19 iulie 2016, se împlinesc 5 ani de la plecarea la Domnul a părintelui arhimandrit Arsenie Papacioc (1914 – 2011), unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți duhovnici ai Ortodoxiei.

“Nu accept ca un semen al nostru să nu aibă un duhovnic! Fiecare are o mamă, are o învățătură, are un crez. Sunt situații în care, din motive cu totul speciale, doar pentru o bucată foarte scurtă de timp poți rămâne fără duhovnic. Preotului trebuie să-i arătăm respectul cuvenit. Sunt frați de-ai noștri, mai tineri, cărora le sărut mâna cu toată dragostea. Ei, sârmanii, se simt stânjeniți, dar eu le-am spus de-atâtea ori că nu le sărut mâna lor, ci mâna preotului din ei. Pentru cel care nu are duhovnic e o pierdere, pentru că un popor trăiește prin duhovnicii săi.”

20 iulie – Sf.Prooroc Ilie Tesviteanu

Pr. Ciprian Negreanu - www.cuvantul-ortodox.ro

Numit „**proorocul de foc**” și pentru că s-a înălțat la cer într-un car de foc cu cai de foc, așa cum l-a văzut Elisei. **S-a născut văzut fiind în foc și a trecut la ceruri în foc și viața lui a fost de foc.** Și se va întoarce într-o vreme a focului întunecat al veacului acestuia, a focului plin de păcate și de necredință, în vremea cea mai grea a lumii acesteia în care ni s-a dat să trăim. **Se va întoarce în vremea antihristului**, când se vor împlini cuvintele spuse de Mântuitorul.

Știm că **proorocul Ilie, într-un fel, se certa cu Dumnezeu** și-i spunea: *“Doamne, până când o să-i rabzi? Până când ai milostivire cu ei? Până când îi lași? Până când îi îngădui?”* **Nu înțelegea această îngăduință îndelungă a lui Dumnezeu cu ei**, când îi vedea cum se închină, cum fac sărbători mari, petreceri lungi, aduc lui Baal sacrificii, era de nevăzut așa ceva pentru un credincios. El **era credincios și nu putea să înțeleagă**

de ce Dumnezeu nu face ceva, de ce nu-i stârpește de pe fața pământului. Asta îi cerea lui Dumnezeu. De ce nu-i trece prin foc și prin sabie? De ce nu se întâmplă ceva? De ce nu-și arată puterea Sa Dumnezeu? El Îl cunoștea pe Dumnezeu, dar nu-L cunoștea în milostivirea Sa și în dragostea Sa. Cunoștea doar că există, doar că este, doar că are putere, că este judecător, dar nu-L cunoștea dragostea și milostivirea. Și cu el a avut **Dumnezeu o tainică lucrare, ca să-l învețe această dragoste**, pe care Ilie, în asprimea sa, în hotărârea lui a de a face dreptate, de a pune lucrurile așa cum trebuie, la punct, trecea peste această milostivire și această dragoste de oameni și **punea pe primul loc dreptatea, pe primul loc adevărul.** Și Dumnezeu a mers, parcă, după voia lui Ilie. **Dumnezeu părea că-l ascultă pe Ilie, dar de fapt, tainic, îl învăța, îl apropia de dragostea față de oameni, de îngăduința față de oameni.** Pentru că Dumnezeu avea această îngăduință și cu greu se lăsa atras spre încercări prea mari pentru oameni. Și **nu voia să aducă încercări prea mari**, așa cum vedem că avem luni sau poate ani întregi de uitare de Dumnezeu, de nepăsare, de părută credință, dar, de fapt, formală. Atunci **El nu vine asupra noastră cu nu-știu-ce măsură și nu ne scoate din casa noastră și nu ne duce în ispite și în încercări care într-o clipă ne-ar face praf și pulbere.** Și vedem o anumită milostivire a lui Dumnezeu, o dragoste fără seamăn, pe care noi n-o înțelegem, și mai ales după ce ne întoarcem la credință vie, zicem: „*Doamne, cum ai putut răbda?...*”

Programul săptămânii 17 iulie – 24 iulie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	17 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea sutașului) – Pr.Ticu
Duminică	17 iulie	18 – 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	18 iulie	18 – 19	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marti	19 iulie	18 – 19	- Vecernia și acatistul Sf.Prooroc Ilie
Miercuri	20 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Ilie Tezviteanu) – Pr.Ticu
Joi	21 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Vineri	22 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	22 iulie	18 – 19	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	23 iulie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	23 iulie	18 – 19	- Vecernia Duminicii a V-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	24 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea celor doi demonizați) – Pr.Dragoș
Duminică	24 iulie	18 – 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș